

at sige, at det kan ikke nytte, at Landbrugets Mænd undlader at tage Hensyn til den Del af Befolkningen, som ikke er beskæftiget ved Landbruget. Nu kan det naturligvis ikke nytte at diskutere med det ærede Medlem Hr. Pinstrup om, hvor mange der er beskæftiget ved eller er afhængige af Landbruget, eller hvor mange der er beskæftiget, fordi der er Landbrug. Det kommer vi ingen Vegne med. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem vilde udtale, at de, der spiser Landbrugets Produkter, ogsaa er interesserede i Landbruget og delvis afhængige af det. Men viser det sig ved nærmere Undersøgelse af den Statistik, jeg har mine Tal fra, at der er andre Tal, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at selv om der til de Tal, jeg nævnte, føjes et Hundredetusinde Mennesker, forrykkes Procenten ikke ret meget. Selv med denne Tilføjelse bliver Procenttallet af dem, som beskæftiges i Landbruget, dalende og stærkt dalende. Det er værd at lægge Mærke til, at saadan en Gruppe som Landarbejdere og Indsiddere er dalet betydeligt i Tal i den 10-aarige Periode, jeg nævnte. Det vil sige, at den stigende Brug af Maskiner i Landbruget bevirker, at det ikke har Brug for saa megen personlig Arbejdskraft som tidligere. Det ligger i Sagens Natur, at naar Landbruget industrialiseres, bliver der ikke Brug for saa megen personlig Arbejdskraft. Deraf følger, at Industrien maa tage Fødselsoverskuddet fra Landet, som Landbruget ikke kan beskæftige. Det er en Sandhed, som ingen kan komme udenom, heller ikke det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Naar jeg fremsatte Udtalelsen, var det blandt andet for at komme ind paa, at de mange Mennesker, som Landbruget skød fra sig, skulde ogsaa leve. Jeg haabede paa, at der skulde komme en bedre Forstaaelse frem hos visse Landbrugere, ogsaa her i Salen, naar disse Forhold droges ind i Forhandlingen.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Pinstrups Tale aandede jo som sædvanlig en Tendens til at skabe Socialistforskraekkelse. Det ærede Medlem har sikkert ogsaa netop paa Grund af denne Virksomhed en betydelig Andel i det Resultat, Venstre fik af dette Aars Valg. Der er i øvrigt en Ting, som ser lidt ejen-

dommelig ud i det ærede Medlems Bedømmelse af Landbrug og Byerhverv som værdiskabende. Medens Landbruget indforskriver sine Raavarer, forædler dem og eksporterer dem og dermed har skabt Værdier, vil det ærede Medlem ikke erkende, at Byerhvervene, der ogsaa importerer Raavarer, forædler dem og eventuelt sælger en hel Del af dem til Landbrugerne, som derved skaanes for at købe fra Udlandet, ogsaa er værdiskabende. Jeg forstaar ikke ganske det ærede Medlems Stilling, thi det er ganske klart, at Landbruget, hvis den indenlandske Industri ikke eksisterede, vilde komme til at betale ganske anderledes høje Priser for de Varer, som det skal bruge. Naar Udlandet skulde forsyne os uden Konkurrence med Indlandet, vilde Varerne selvfølgelig ikke blive solgt til de Priser, som de maa sælges til, naar der eksisterer en indenlandsk Produktion af disse Varer. Dette er der praktisk Erfaring for fra de Lande, hvor Industrien staar svagt.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg maa hævde, at jeg har citeret det ærede Medlem Hr. Andreassen fuldkommen korrekt. Jeg læste op efter Rigsdagstidende, hvad han sagde. Det var en Erkendelse af, at Socialdemokraterne havde gjort saa store Overbud, givet saa store Løfter, at nu vilde de have Ro og Fred, en pæn og behagelig Opposition, saa at de kunde indfri de Løfter, de havde givet; ellers vilde det være ubehageligt, det er rigtigt nok. Jeg ved ikke, hvor han faar det fra, at jeg vilde skabe Strid mellem de 70 000 Gaardmænd og andre i Landbruget. Med Hensyn til Erhverv og Produktion er Landbruget en Enhed. Det er ikke ene Gaardmændenes Mælk, der kærnes paa Mejerierne, og ikke alene Gaardmændenes Svin, der slagtes paa Slagterierne. I Landbrugserhvervet er der et Fællesskab, som i Virkeligheden omfatter alle Landboere. Det, jeg har sagt om Hovedstaden, er, at de Virksomheder, der er her i Hovedstaden, er kun i liden Grad — det var endda et lempeligere Udtryk, jeg brugte — værdiskabende, og det fastholder jeg.

Til det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen vil jeg sige, at jeg bebrejder ham ikke noget med Hensyn til hans Statistik, thi den maa han tage, som den forefindes. Men jeg tror, at det ærede Medlem, som